

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA LIIDU AVALIKU TEENISTUSE KOHTU OTSUS (kolmas koda)

13. juuni 2012*

Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Tähtajalise lepingu pikendamata jätmine — Administratsiooni kaalutusõigus — Hoolitsemiskohustus — Muude teenistujate teenistustingimuste artikkel 8 — OLAF-i peadirektori 30. juuni 2005. aasta otsuse, mis puudutab OLAF-i uut poliitikat ajutiste teenistujate töölevõtmise korra ja töötingimuste suhtes, artikkel 4 — Ajutise teenistuja lepingu maksimaalne kestus

Kohtuasjas F-63/11,

mille ese on ELTL artikli 270, mida vastavalt Euratomi asutamislepingu artiklile 106a kohaldatakse Euratomi asutamislepingule, alusel esitatud hagi, menetluses

Luigi Macchia, endine Euroopa Komisjoni ajutine teenistuja, elukoht Woluwé-Saint-Lambert (Belgia), esindajad: advokaadid S. Rodrigues, A. Blot ja C. Bernard-Glanz,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: J. Currall ja D. Martin,

kostja,

AVALIKU TEENISTUSE KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: president S. Van Raepenbusch (ettekandja), kohtunikud I. Boruta ja E. Perillo,

kohtusekretär: abiteenistuja G. Ruiz Plaza,

arvestades kirjalikus menetluses ja 14. märtsi 2012. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Avaliku Teenistuse Kohtu kantseleisse 1. juunil 2011 saabunud hagiavalduses palub L. Macchia eelkõige tühistada Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) peadirektori kohusetäitja 12. augusti 2010. aasta otsus, millega jäeti hageja taotlus tema ajutise teenistuja lepingu pikendamiseks vaikumisi rahuldamata.

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

Õiguslik raamistik

- 2 Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 41 sätestab põhiõiguse heale haldusele kohta järgmist:
„1. Igaühel on õigus sellele, et liidu institutsioonid, organid ja asutused käsitleksid tema küsimusi erapooletult, õiglaselt ning mõistliku aja jooksul.
2. See õigus kätkeb:
[...]
c) asutuste kohustust põhjendada oma otsuseid.”
- 3 Euroopa Liidu muude teenistujate teenistustingimuste artikkel 2 näeb ette:
„Käesolevate teenistustingimuste tähenduses on „ajutised töötajad”:
a) töötajad, kes on võetud ametikohtadele, mis kuuluvad iga institutsiooni eelarvele lisatud ametikohtade loetellu ja mille eelarvepädevad asutused on liigitanud ajutisteks;
[...].”
- 4 Muude teenistujate teenistustingimuste artikli 8 esimeses lõigus sätestatakse muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punkti a tähenduses ajutise teenistuja lepingu kestuse kohta järgmist:
„Ajutisi töötajaid, kelle suhtes kohaldatakse artikli 2 punkti a, võib tööle võtta tähtajaliselt või tähtajatult. Tähtajalisi töölepinguid võib selle tähtaja jooksul pikendada ainult üks kord. Seejärel pikendatakse lepingut tähtajatult.”
- 5 Muude teenistujate teenistustingimuste artikli 11 esimese lõigu kohaselt on Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad”) artiklite 11–26 sätted ametnike õiguste ja kohustuste kohta kohaldatavad analoogia alusel.
- 6 Muude teenistuja teenistustingimuste artikkel 47 sätestab:
„Ajutise töötaja töösuhe lõpeb surma korral ning alljärgnevatel juhtudel:
[...]
b) kui leping on tähtajaline:
i) lepingus märgitud kuupäeval;
ii) lepingus määratud etteteatamistähtaja lõppemisel, andes teenistujale või institutsioonile võimaluse lõpetada leping varem [...]”
- 7 Lisaks on Euroopa Komisjon võtnud 28. aprillil 2004 vastu otsuse K(2004) 1597 komisjoni teenistuses olevate mittealaliste töötajate teenistusaja maksimaalse kestuse kohta (avaldatud väljaandes *Informations administratives* nr 75-2004, 24.6.2004, edaspidi „komisjoni 28. aprilli 2004. aasta otsus”). Komisjoni 28. aprilli 2004. aasta otsuse artikli 1 lõike 2 punkti a kohaselt kohaldatakse seda otsust eelkõige ajutistele teenistujatele, kes on tööle võetud muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punkti a alusel.

- 8 Komisjoni 28. aprilli 2004. aasta otsuse artikli 3 lõige 1 näeb ette, et „sõltumata lepingu liigist või teenistusülesannetest, võib mittealalise teenistuja teenistusaeg kesta kaheistkümnelt aastat jooksul kokku mitte rohkem kui kuus aastat”.
- 9 OLAF-i teenistusse võetud mittealaliste töötajate osas näeb OLAF-i peadirektori 30. juuni 2005. aasta otsuse, mis puudutab OLAF-i uut poliitikat ajutiste teenistujate töölevõtmise korra ja töötingimuste suhtes, artikkel 4 erandina ette, et „OLAF-i mittealalistele töötajatele kohaldatava komisjoni [28. aprilli 2004. aasta] otsuse artikli 3 lõikes 1 sätestatud maksimaalne teenistusaeg on [kaheksa] aastat [kuueteistkümnelt] aasta jooksul” (edaspidi „kaheksa aasta reegel”).

Vaidluse aluseks olevad asjaolud

- 10 Hageja töötas alates 16. juunist 2003 neli aastat komisjoni teenistuses lähetatud riikliku eksperdina.
- 11 2005. aastal viis OLAF läbi valikumenetluse, et võtta tööle konkreetselt juurdluse ja infoanalüüsi valdkonnale spetsialiseerunud ajutisi teenistujaid. Kandideerimiskutses oli täpsustatud, et konkursi edukalt läbinud isikud võetakse tööle neljaks aastaks, mida on võimalik pikendada, kuid vastavalt 30. juuni 2005. aasta otsusele ei või lepingu kestus ületada kaheksat aastat. Hageja läbis edukalt valikumenetluse katsed ja kirjutas alla muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punktis a sätestatud ajutise teenistuja lepingule, mis sõlmiti 1. mail 2007 neljaks aastaks, s.o kuni 30. aprillini 2011.
- 12 2009. aastal osales hageja pettusevastasele võitlusele spetsialiseerunud palgaastme AD 8 administraatorite töölevõtmiseks komisjoni korraldatud sisekonkursil, kuid tema kandidatuur lükati tagasi, kuna tal ei olnud komisjoni ametniku või ajutise teenistujana vähemalt kolmeaastast teenistusstaazi.
- 13 Hageja ja veel neli ajutist teenistujat esitasid 12. aprillil 2010 OLAF-i peadirektori kohusetäitjale taotluse nende lepingut pikendada.
- 14 Kuna hagejale ei vastatud, tehti 12. augustil 2010 taotluse suhtes vaikimisi rahuldamata jätmise otsus, mille peale hageja esitas 10. novembril 2010 kaebuse vastavalt personalieeskirjade artikli 90 lõikele 2. See kaebus jäeti OLAF-i kui teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse peadirektori 22. veebruari 2011. aasta otsusega rahuldamata. Olles kõigepealt oma otsuses muu hulgas osutanud, et administratsioonil on ajutise teenistuja tähtajaliste lepingute pikendamisel ulatuslik kaalutusõigus, märkis teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus seejärel, et „arvestades eelarvevõimalusi, teenistuse huve ning [hageja] teeneid ja oskusi [...] ei ole tal võimalik [tema] lepingu pikendamise taotlust rahuldada”. Teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus märkis järgmist:

„[Hageja] lepingu lõppedes paigutatakse tema ametikoht tugiteenuste ja järelevalve alal OLAF-is ümber juurdlustega seotud valdkonda.

Selle eelarvelise ametikoha ümberpaigutamine on üks neist meetmetest, mis võetakse vastavalt [Euroopa Liidu] Kontrollikojalt OLAF-ile 2005. aasta eriaruandes ja 2010. aasta auditi esialgsetes järeldustes, aga ka OLAF-i järelevalvekomitee iga-aastastes tegevusaruannetes ja eelarvet käsitlevates arvamustes esitatud korduvatele soovitudele keskenduda OLAF-i tegevustes juurdlustegevusele.

[...]

OLAF-i järelevalvekomitee rõhutab 2010. aasta eelarvet käsitlevas arvamuses, et OLAF peab inim- ja finantsressursi tõhusamaks kasutamiseks asetama kõik oma tegevused tähtsuse järjekorda, eelkõige suunama oma vahendid juurdlustegevusele (mis on tema põhitöö) ja vältima täiendava personali värbamist haldustoe ja koordineeriva tegevuse valdkonnas.

Sellest tulenevalt paigutatakse kaebuse esitaja eelarveline ametikoht ümber juurdlustegevuse alla, kui OLAF-i strateegiliste suuniste kohaselt on ametikoha uue kirjelduse jaoks vajalikud nõuded välja töötatud.”

Poolte nõuded

15 Hageja palub Avaliku Teenistuse Kohtul:

- tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks;
- „esimese võimalusena:
 - tühistada OLAF-i peadirektori kui teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse 12. augusti 2010. aasta vaikumisi tehtud otsus jätta hageja leping pikendamata [...];
 - tühistada vajalikus ulatuses teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse 22. veebruari 2011. aasta otsus, millega jäeti hageja kaebus rahuldamata [...];

seetõttu:

- ennistada hageja tema endisele töökohale OLAF-is, pikendades personalieeskirjade kohaselt tema lepingut;
- teise võimalusena ning juhul, kui ennistamise taotlust ei rahuldata, mõista kostjalt hageja kasuks välja viimase poolt kantud varaline kahju, mille suurus vastab esialgu ja *ex aequo et bono* hinnates OLAF-is ajutise teenistujana saadud töötasu ja tema praegusel töökohal saadava tasu vahele (umbes 3 000 eurot kuus) vähemalt tema esialgse lepingu kestusega võrdse perioodi jooksul (neli aastat) ja sellest pikema aja jooksul, juhul kui tema lepingut oleks kolmandat korda pikendatud, mis oleks andnud talle õiguse sõlmida tähtajatu leping;
- igal juhul mõista kostjalt välja mittevaralise kahju hüvitamiseks summa, mille suuruseks määratakse esialgu ja *ex aequo et bono* 5 000 eurot, millele lisanduvad seadusjärgses määras viivitusintressid alates kohtuotsuse tegemisest;
- mõista kohtukulud välja kostjalt”.

16 Komisjon palub Avaliku Teenistuse Kohtul:

- jätta hagi osaliselt vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata ja osaliselt põhjendamatus tõttu rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

17 Kõigepealt tuleb märkida, et hageja palub eelkõige tühistada teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse 22. veebruari 2011. aasta otsus, millega tema kaebus rahuldamata jäeti. Sellega seoses tuleb meenutada, et selliste tühistamisnõuete eesmärk, mis on formaalselt esitatud kaebuse rahuldamata jätmise otsuse peale, on esitada Avaliku Teenistuse Kohtule menetlemiseks akt, mille peale kaebus esitati, kui tühistamisnõuetele kui sellistele puudub autonoomne sisu (vt selle kohta Euroopa Kohtu 17. jaanuari 1989. aasta otsus kohtuasjas C-293/87: Vainker vs. parlament, punkt 8; Esimese Astme Kohtu 6. aprilli 2006. aasta otsus kohtuasjas T-309/03: Camós Grau vs. komisjon, punkt 43).

- 18 Nagu eespool punktist 14 tuleneb, sisaldab teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse otsus, millega kaebus rahuldamata jäeti, käesoleval juhul põhjendusi, mida ei olnud igal juhul esitatud vaikimisi rahuldamata jätmise otsuses, mille peale eelnevalt nimetatud kaebus oli esitatud. Kohtueelse menetluse arengut arvestades tuleb algselt huve kahjustava akti õiguspärasuse hindamiseks võtta arvesse kaebuse rahuldamata jätmise otsuses sisalduvat põhjendust, kuivõrd see on mõeldud nimetatud akti täienduseks (vt selle kohta Euroopa Liidu Üldkohtu 9. detsembri 2009. aasta otsus kohtuasjas T-377/08 P: komisjon vs. Birkhoff, punktid 58 ja 59 ning seal viidatud kohtupraktika). Hinnatakse siiski huve kahjustava akti õiguspärasust, võttes aluseks kaebuse rahuldamata jätmise otsuses sisalduvaid põhjendusi. Kuna käesoleval juhul puudub 22. veebruari 2011. aasta otsuse, millega kaebus rahuldamata jäeti, vastu esitatud tühistamisinõuetel autonoomne sisu, tuleb asuda seisukohale, et hagi on formaalselt esitatud teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse 12. augusti 2010. aasta otsuse peale, millega hageja ajutise teenistuja lepingu pikendamise taotlus vaikimisi rahuldamata jäeti (edaspidi „vaidlustatud otsus”).

Tühistamisinõuded

- 19 Hageja esitab oma hagi põhjendamiseks kaks väidet, millest esimeses tugineb ta ilmsele hindamisveale ja võimu kuritarvitamisele ning teises hea halduse põhimõtte ja hoolitsemiskohustuse rikkumisele.
- 20 Hageja esitatud kahte väidet tuleb käsitleda koos.

Poolte argumendid

– Esimene väide, et on tehtud ilmne hindamisviga ja võimu kuritarvitatud

- 21 Hageja väidab, et tema lepingu pikendamata jätmise põhjendamiseks tugines teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus kõigepealt ühelt poolt komisjoni 28. aprilli 2004. aasta otsusele, OLAF-i peadirektori 30. juuni 2005. aasta otsusele ja eeskätt kaheksa aasta reeglile, ning teiselt poolt töötajate esindajate, komisjoni personali ja halduse peadirektoraadi ning OLAF-i vahel 9. veebruaril 2007 toimunud tehnilisele nõupidamisele, kus OLAF-i peadirektor võttis kohustuseks viia mitteamaliste töötajate kasutamist käsitlevad eeskirjad kooskõlla komisjonis kehtivate eeskirjadega ning mille raames kokkulepitud tingimusi kohaldati üksnes enne 1. veebruari 2006 tööle võetud teenistujatele. Hageja viitab siinjuures mitteametlikule infovahetusele oma ülemusega ja OLAF-i peadirektori kohusetäitja 8. oktoobri 2010. aasta kirjale, mis oli adresseeritud kohaliku personalikomitee esimehele, kes oli juhtinud OLAF-i juhtkonna tähelepanu nende viie ajutise teenistuja – sealhulgas hageja – olukorrale, kes olid lepingute pikendamise taotlusele koos alla kirjutanud. Hageja lepingu pikendamisest keeldumine tulenes seega just kaheksa aasta reegli automaatsest kohaldamisest.
- 22 Asutusesiseste haldusotsustega, nagu OLAF-i peadirektori 30. juuni 2005. aasta otsus, ei saa piirata nende otsuste suhtes ülimuslike normide kohaldamisala; selliseks normiks on käesoleval juhul muude teenistujate teenistustingimuste artikkel 8, milles ei ole kehtestatud muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punktis a sätestatud teenistujate lepingu pikendamisele ajalist ülempiiri. Niisugusele seisukohale jõudis Euroopa Liidu Üldkohus 16. detsembri 2010. aasta otsuses kohtuasjas T-143/09 P: komisjon vs. Petrilli (punktid 31 ja 35, edaspidi „kohtuotsus komisjon vs. Petrilli”).
- 23 Seejärel väidab hageja, et hiljem tugines teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus 22. veebruari 2011. aasta otsuses, millega kaebus rahuldamata jäeti, hageja lepingu pikendamata jätmise põhjendamiseks teenistuse huvidele. Niisugused uued argumendid, mida kasutati ka ülejäänud nelja ajutise teenistuja suhtes, kes olid 12. aprilli 2010. aasta taotlusele alla kirjutanud, mõeldi välja üksnes käesoleva asja tarvis.

- 24 Kaebuse rahuldamata jätmise otsuses esitatud argumendid on igal juhul ebaõiged, kuivõrd teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutusel ei olnud enam õigust loobuda 9. veebruaril 2007. aasta tehnilisel nõupidamisel OLAF-i peadirektori võetud kohustusest viia ajutiste teenistujate suhtes kohaldatav OLAF-i poliitika „nii suures ulatuses kui võimalik” kooskõlla komisjoni poliitikaga, eeskätt lühendades mittealaliste töötajate maksimaalset teenistusaega kuue aastani.
- 25 Peale selle ei kerkinud enne kaebuse rahuldamata jätmise otsuse tegemist kordagi üles küsimust OLAF-i tegevuste ümberpaigutamisest juurdlustegevuse alla. Ümberpaigutamise kavatsus tuli välja alles pärast kohtuotsuse komisjon *vs.* Petrilli kuulutamist, mistõttu oli hageja veelgi enam üllatunud, et kontrollikoja 2005. aasta soovitusel, mis ei tulnud hageja ja tema ülemuse vahel pärast lepingu pikendamise taotluse esitamist toimunud infovahetuse käigus kordagi jutuks, võeti kuus aastat hiljem järsku kasutusele.
- 26 Igal juhul ei saa hageja lepingu pikendamata jätmist põhjendada hageja ametikoha ümberpaigutamisega juurdlustegevuse alla, kuna ta on ise täiesti pädev juurdluste valdkonnas tegutsemiseks. Hageja viitas sellega seondult asjaolule, et ta läbis 2005. aastal edukalt OLAF-i algatatud valikumenetluse ajutiste teenistujate töölevõtmiseks, tema viimasele ametikohale OLAF-is esitatavatele nõuetele ning Itaalia finantsinspeksioonis ja Euroopa haldusasutustes konkreetset juurdluste järelevalvet ja analüüsi valdkonnas saadud kogemustele pettuse- ja korruptsioonivastases võitluses. Kõigele lisaks oli hageja eelarvelise ametikoha väidetav ümberpaigutamine kõigest oletuslik, sest see pidi kaebuse rahuldamata jätmise otsuse sõnastuse järgi toimuma vaid juhul, „kui OLAF-i strateegiliste suuniste kohaselt on ametikoha uue kirjelduse jaoks vajalikud nõuded välja töötatud”; ametikoha nõuded ja OLAF-i strateegilised suunised on siamaani aga välja töötamata.
- 27 Komisjon väidab vastu, et teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse põhjendused hageja lepingu pikendamata jätmiseks tulenevad käesolevas asjas üksnes kaebuse rahuldamata jätmise otsusest. Tõsiasi, et 2007. aastal, s.o mitu aastat enne, kui hageja lepingu pikendamist taotles, ja veel enne lepingu allkirjastamist, toimus tehniline nõupidamine, on käesolevas asjas selgelt asjasepuutumatu.
- 28 Edasi meenutab komisjon, et liidu institutsioonidele kuulub oma talituste töö korraldamisel vastavalt neile antud ülesannetele ning sellest lähtudes nende käsutuses oleva personali ametisse nimetamisel ulatuslik kaalutusõigus, ent seda tingimusel, et ametisse nimetamine toimub teenistuse huvides, millest tulenevalt ei kujuta ajutise teenistuja lepingu pikendamine endast mitte õigust, vaid üksnes võimalust, mille kasutamine on jäetud pädeva asutuse otsustada: komisjon viitab siinkohal Esimese Astme Kohtu 15. oktoobri 2008. aasta otsusele kohtuasjas T-160/04: Potamianos *vs.* komisjon (punkt 30) ja Avaliku Teenistuse Kohtu 7. juuli 2009. aasta otsusele kohtuasjas F-54/08: Bernard *vs.* Europol (punkt 46). Komisjon leiab, et teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus on käesolevas asjas vaidlustatud otsust teenistuse huvidest lähtuvalt piisavalt põhjendanud; teenistuse huvid on dunaamiline mõiste, mille määratlus on ajas muutuv ja mis annab administratsioonile ulatusliku kaalutusõiguse.
- 29 Komisjon väidab, et nii kontrollikoda kui ka OLAF-i järelevalvekomitee andsid soovitusel teatud liiki ametikohad, sh hageja ametikoha juurdluste valdkonna alla ümber paigutada. Komisjon lisab, et kahtluse alla ei seatud hageja töö kvaliteeti lepingu kehtivuse ajal, vaid et kavandatud personali ümberpaigutuste kontekstis ei olnud tema lepingu pikendamine tingimata vajalik ning selleks ei olnud ühtegi teenistuse huvist ülekaalukamat põhjust – seda võib käsitleda üksnes hageja isikliku huvina oma lepingut pikendada.
- 30 Samuti ei ole tegemist võimu kuritarvitamisega. Ainus argument, mille hageja selle etteheite põhjendamiseks esitas, oli väide, et kaebuse rahuldamata jätmise otsuses sisalduvad argumendid selgusid alles pärast kohtuotsuse komisjon *vs.* Petrilli kuulutamist. See ei ole piisav asjaolu tõendamaks, et teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus keeldus hageja lepingu pikendamisest muudel eesmärkidel kui need, millele viidati. Lisaks väidab komisjon, et kohtupraktikast ei tulene, et komisjonil ei ole teenistuse huvide üle otsustamiseks antud ulatusliku kaalutusõiguse raames õigus

teha üldkohaldatavaid asutusesiseseid otsuseid, millega ta seab endale tähtajaliste lepingute pikendamisega seotud kaalutusõiguse teostamisel piiranguid. Liidu kohus sedastas vaid seda, et tal ei ole lubatud täielikult loobuda oma kaalutusõiguse kasutamisest üksikjuhtumitel.

- 31 Komisjon lisab, et kohtuotsus komisjon *vs.* Petrilli puudutas muude teenistujate teenistustingimuste artiklis 3b sätestatud ajutise teenistuja olukorda ning selle põhjendamiseks tugineti muude teenistujate teenistustingimuste artikli 88 esimese lõigu punktile b, mida nimetatud teenistujate kategooriale kohaldatakse. Muude teenistuse teenistustingimuste artikli 2 punktis a sätestatud ajutistele teenistujatele – nagu hageja – ei ole sarnast sätet ette nähtud.
- 32 Komisjon märgib veel, et ametikoht „legal officer” (haldustoe ja koordineerimise eest vastutav teenistuja), millel hageja töötas, muudeti pärast tema lahkumist ametikohaks „policy officer” (poliitika eest vastutav teenistuja), kus tegeldakse konkreetset pektuste ennetamisega vastavalt OLAF-i uutele strateegilistele suunistele, nagu need on määratletud komisjoni teatises Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ja Regioonide Komiteele ning kontrollikojale komisjoni pektustevastase võitluse strateegia kohta (SEK(2011) 791(lõplik)), milles antakse prioriteet ennetusele. Komisjon rõhutab siinkohal, et OLAF-il on vajadus „värskendada” oma töötajate teadmisi, võttes tööle isikuid, kellel on hiljutine liikmesriikides töötamise kogemus, seda eriti praeguse majanduskriisi tingimustes, mil pektuseoht suureneb.
- 33 Igal juhul ei ole hageja tõendanud, et teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus loobus käesoleval juhul täielikult kaalutusõiguse kasutamisest ning et hageja lepingu pikendamisest keeldumine on teenistuse huvidega selgelt vastuolus.
- 34 Komisjon täpsustas kohtuistungil, et ametikoht, kus hageja töötas ja mis muudeti pärast tema lahkumist ametikohaks „policy officer”, oli sellest ajast määratud muude teenistuja teenistustingimuste artikli 2 punktis a sätestatud ajutisele teenistujale. Komisjon märkis lisaks, et isegi kui Avaliku Teenistuse Kohus, kellel antud valdkonnas pädevus puudub, esitab talle vastavasisulise küsimuse, ei pea ta esitama täpseid põhjuseid, miks ta keeldus tähtajalise lepingu pikendamisest või uue lepingu sõlmimisest ajutise teenistujaga, kelle algse lepingu tähtaeg lõpeb.

– Teine väide, et on rikutud hea halduse põhimõtet ja hoolitsemiskohustust

- 35 Hageja heidab teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutusele ette, et viimane ei ole täitnud hea halduse ja hoolitsemiskohustuse nõudeid, mida hagejal oli õigus temalt oodata. Muude teenistujate teenistustingimuste artikli 8 kohaselt ei või ajutise teenistuja lepingu pikendamisest keelduda, kui ei ole eraldi hinnatud asjassepuutuva teenistuja konkreetset olukorda, tema oskusi ja teenistusülesandeid, mida ta on võimeline institutsiooni heaks täitma. Käesoleval juhul ei ole võetud arvesse hageja üksuse juhataja hinnangut, mille kohaselt häiriks hageja lahkumine teenistuse järjepidevust, ega 2009. aasta hindamisaruandes hagejale antud kiitvaid hinnanguid ega ka hageja teadmisi, eriti struktuurifondide valdkonnas, mis muutis ta teenistuse nõuetekohase toimimise jaoks eriti vajalikuks isikuks. Hageja viitas kohtuistungil ühele kokkuvõttele, mille ta oli 2011. aastal enne oma lepingu lõppemist OLAF-i uurijatele koostanud ja milles olid välja toodud pektusele viitavad märgid, mis on pektusjuhtumite tuvastamiseks vajalikud.
- 36 Igatahes oleks teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus pidanud hindama võimalust pikendada hageja lepingut kuni ajani, mil tema ametikoha väidetav ümberpaigutamine on lõplikult jõustunud, või võimalust viia ametnik pärast asjaomast ümberpaigutamist üle vabale uurija ametikohale. Hageja tugineb siinjuures Avaliku Teenistuse Kohtu 9. detsembri 2010. aasta otsusele kohtuasjas F-87/08: Schuerings *vs.* Euroopa Koolitusfond (punkt 59, mille peale on esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Liidu Üldkohtusse, kohtuasi T-107/11 P) ning otsusele kohtuasjas F-88/08: Vandeuren *vs.* Euroopa Koolitusfond (punkt 60, mille peale on esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Liidu Üldkohtusse, kohtuasi T-108/11 P).

- 37 Komisjon, kes ei vaidle vastu tõsiasjale, et hageja 2009. aasta hindamisaruanne oli positiivne, väidab, et see asjaolu iseenesest ei ole asjakohane tõendamaks, et teenistuse huvid nõudsid hageja lepingu pikendamist. Niisugusele seisukohale asumisega aetakse segamini teenistuse huvid ja selle ajutise teenistuja isiklikud huvid, kelle hindamisaruanne oli positiivne, mis puhul saaks asjaomane isik õiguse tähtajalise lepingu pikendamisele või isegi tähtajatatu lepingu sõlmimisele. Nagu Avaliku Teenistuse Kohus 27. novembri 2008. aasta otsuses kohtuasjas F-35/07: Klug vs. Euroopa Ravimiamet (punkt 79) leidis, ei ole asjassepuutuva teenistuja isiklikud huvid, juhul kui neid tuleb teenistuse huvide hindamisel arvesse võtta, kunagi institutsiooni jaoks otsustava tähtsusega. Teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutusel on teenistuse huvide hindamisel lai kaalutlusruum ning seda kaalutlemist saab talle ette heita vaid siis, kui on selgelt tõendatud, et ajutise teenistuja lepingu pikendamisest keeldumise ja teenistuse huvide vahel ei ole mõistlikku seost või et keeldumiseks on tegelikult lubamatu põhjus, mida käesolevas asjas ei ole tõendatud.
- 38 Veel leiab komisjon, et kohtupraktika järgi on hagejal üldise huvi rikkumise tõendamise kohustus, mille eesmärk on tagada eeldus, et haldusotsused on õiguspärased.
- 39 Lõpetuseks vaidlustab komisjon seoses hoolitsemiskohustusega Avaliku Teenistuse Kohtu lahendi põhjendused eespool viidatud kohtuotsustes Schuerings vs. Euroopa Koolitusfond ja Vandeuren vs. Euroopa Koolitusfond ning märgib, et nende kohtuotsuste peale on kostja esitanud Euroopa Liidu Üldkohtusse apellatsioonkaebused. Komisjon leiab, et kõnealust kohtupraktikat, mis puudutab tähtajatute lepingute alusel töötavaid teenistujaid, ei saa igal juhul kohaldada tähtajalise töölepinguga töötajatele, kelle lepingu tähtaeg lõpeb.

Avaliku Teenistuse Kohtu hinnang

- 40 Sissejuhatuseks tuleb märkida, et kaebuse rahuldamata jätmise otsuses, mis tehti pärast kohtuotsuse komisjon vs. Petrilli kuulutamist, millega komisjoni apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 29. jaanuari 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas F-98/07: Petrilli vs. komisjon rahuldamata jäeti, ei viidanud teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus hageja lepingu pikendamata jätmiseks kaheksa aasta reeglile, vaid tugines oma ulatuslikule kaalutlusõigusele ajutise teenistuja tähtajaliste lepingute pikendamisel, märkides, et „arvestades eelarvevõimalusi, teenistuse huve ning [hageja] teeneid ja oskusi [...] ei ole tal võimalik [tema] lepingu pikendamise taotlust rahuldada”.
- 41 Asjaolu, et teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus jättis kaebuse rahuldamata jätmise otsuses kõrvale varem esitatud kaalutlused, eelkõige need, mis olid esitatud OLAF-i peadirektori 8. oktoobri 2010. aasta kirjas kaheksa aasta reegli kohaldamisala kohta, ning arvestas muid põhjuseid, mis on seotud „eelarvevõimalustega”, teenistuse huvidega ning hageja teenete ja oskustega, ei saa iseenesest pikendamata jätmise otsust õigusvastaseks muuta, kuivõrd kaebemenetluse eesmärk on just nimelt anda teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutusele võimalus vaidlustatud otsus – käesoleval juhul vaikimisi tehtud otsus – kaebaja esitatud etteheiteid arvestades uuesti läbi vaadata ning muuta vajaduse korral põhjendusi, mis võidi otsuse kontekstist lähtuvalt esitada. Nagu tühistamisnõuete eseme analüüsimisel meenutati (eespool punkt 18), tuleb vaidlustatud otsuse õiguspärasuse hindamisel võtta arvesse kaebuse rahuldamata jätmise otsuses sisalduvaid põhjendusi.
- 42 Neil asjaoludel ei ole vaja käsitleda kaheksa aasta reeglit puudutavat etteheidet, mis on esitatud kaebuse rahuldamata jätmise otsuses mittedisalduva põhjenduse kohta, mille puhul ei nähtu kohtutoimikust, et seda oleks käesoleval juhul tegelikult üldse kohaldatud. Seega ei ole see etteheide tulemuslik.
- 43 Ilmse hindamisvea kohta esitatud väitega seoses tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika järgi ei ole tähtajalise lepinguga ajutisel teenistujal üldjuhul mingit õigust lepingu pikendamisele, kuna see on üksnes võimalus, mis sõltub eeldusest, et pikendamine on teenistuse huvidega kooskõlas (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 6. veebruari 2003. aasta otsus kohtuasjas T-7/01: Pyres vs. komisjon, punkt 64; eespool viidatud kohtuotsus Bernard vs. Europol, punkt 44).

- 44 Erinevalt ametnikest, kellele personalieeskirjad tagavad töösuhte stabiilsuse, kohaldatakse ajutistele teenistujatele teistsugust korda, mis põhineb asjaomase institutsiooniga sõlmitud töölepingul. Muude teenistujate teenistustingimuste artikli 47 lõike 1 punktist b tuleneb, et institutsiooni ja tähtajaliselt tööle võetud ajutise teenistuja vahelise töösuhte kestus määratakse kindlaks just nimelt poolte vahel sõlmitud lepingus määratud tingimustes.
- 45 Lisaks tunnustatakse väljakujunenud kohtupraktikas muude teenistujate teenistustingimuste asjakohastest sätetest lähtudes administratsiooni ulatuslikku kaalutusõigust lepingu pikendamisel (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 17. oktoobri 2002. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-330/00 ja T-114/01: Cocchi ja Hainz vs. komisjon, punkt 82; Avaliku Teenistuse Kohtu 23. novembri 2010. aasta otsus kohtuasjas F-8/10: Gheysens vs. nõukogu, punkt 75). Peale selle peab kohtu kontroll piirduma küsimusega, kas administratsioon on tema hinnangu aluseks olevaid meetmeid ja väiteid arvestades jäänud lubatud piiridesse ega ole oma kaalutusõigust ilmselgelt väärt kasutanud.
- 46 Komisjon tegi eeltoodud kaalutluste põhjal kohtuistungil järelduse, et Avaliku Teenistuse Kohtul ei ole õigust vaidlustatud otsuse põhjenduste üle kontrolli teostada, kuna see otsus kuulub administratsiooni kaalutusõiguse alla.
- 47 Sellega seoses tuleb komisjonile vastata, et kuigi administratsioonil on ulatuslik kaalutusõigus, siis ei vähenda see niisuguse kaalutusõiguse alusel vastu võetud akti peale esitatud tühistamishagi menetleva Avaliku Teenistuse Kohtu teostatavat õiguspärasuse kontrolli, mis avaldub mitmes aspektis, olenemata sellest, kas formaalne põhjendamiskohustus esineb või mitte.
- 48 Seega on Avaliku Teenistuse Kohtul õigus kontrollida, kas administratsioon on tuginenud oma otsuses ebatäpsetele või mittetäielikele faktilistele asjaoludele (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 26. oktoobri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-55/03: Brendel vs. komisjon, punkt 60). Tal tuleb kontrollida, kas administratsioon on kasutanud tõhusalt oma pädevust, mis talle otsuse aluseks olevate asjaolude tuvastamiseks on antud, et kõik olulised asjaolud oleksid arvesse võetud (vt selle kohta Euroopa Kohtu 15. veebruari 2005. aasta otsus kohtuasjas C-12/03 P: komisjon vs. Tetra Laval, punkt 39, ja 10. juuli 2008. aasta otsus kohtuasjas C-413/06 P: Bertelsmann ja Sony Corporation of America vs. Impala, punkt 145; Esimese Astme Kohtu 27. septembri 2006. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-44/02 OP, T-54/02 OP, T-56/02 OP, T-60/02 OP ja T-61/02 OP: Dresdner Bank vs. komisjon, punkt 67). Avaliku Teenistuse Kohtul võib tekkida ka vajadus kontrollida, kas administratsioon on antud juhtumi olulisi asjaolusid põhjalikult ja konkreetselt hinnanud, mida tuleb teha hoolsalt ja erapooletult (vt edutamise kandidaatideks olevate ametnike teenete võrdleva hindamise kohta Esimese Astme Kohtu 30. novembri 1993. aasta otsus kohtuasjas T-78/92: Perakis vs. parlament, punkt 16, ning 8. mai 2001. aasta otsus kohtuasjas T-182/99: Caravelis vs. parlament, punkt 32; vt samuti Esimese Astme Kohtu 13. juuli 2006. aasta otsus kohtuasjas T-413/03: Shandong Reipu Biochemicals vs. nõukogu, punkt 63).
- 49 Järelikult tuleb Avaliku Teenistuse Kohtul hageja esitatud väidete alusel kontrollida, kas administratsioon on teinud vaidlustatud otsuses arvesse võetud asjaolude hindamisel ilmselge vea. Selleks et administratsiooni ulatusliku kaalutusõiguse olemasolul – nagu käesolevas asjas – teha kindlaks, kas administratsioon on teinud asjaolude hindamisel ilmselge vea, mis õigustaks niisuguse hinnangu alusel tehtud otsuse tühistamist, peavad tõendid, mille esitamise kohustus on hagejal, olema piisavad, et administratsiooni antud hinnang muutuks ebausutavaks (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 12. detsembri 1996. aasta otsus kohtuasjas T-380/94: AIUFFASS ja AKT vs. komisjon, punkt 59, ja 12. veebruari 2008. aasta otsus kohtuasjas T-289/03: BUPA jt vs. komisjon, punkt 221).
- 50 Veel tuleb lisada, et väljakujunenud kohtupraktika järgi tähendavad hoolitsemiskohustus ja hea halduse põhimõte muu hulgas seda, et kui pädev asutus otsustab ametniku või teenistuja olukorra üle, isegi kui ta teeb seda ulatusliku kaalutusõiguse raames, võtab ta arvesse kõiki asjaolusid, mis võivad tema otsust mõjutada; ta peab sellise otsuse tegemisel arvestama mitte ainult teenistuse huve, vaid ka asjaomase ametniku või teenistuja huve (vt teenistuse korraldamise kohta Euroopa Kohtu 28. mai 1980. aasta

otsus liidetud kohtuasjades 33/79 ja 75/79: Kuhner *vs.* komisjon, punkt 22, ja 29. oktoobri 1981. aasta otsus kohtuasjas 125/80: Arning *vs.* komisjon, punkt 19). Võttes konkreetselt arvesse institutsioonide kaalutusõiguse ulatust teenistuse huvide hindamisel, peab liidu kohtu kontroll siiski piirduma küsimusega, kas pädev asutus jäi mõistlikkuse piiresse ega kasutanud oma kaalutusõigust ilmselgelt vääralt (vt näiteks Esimese Astme Kohtu 6. juuli 1999. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-112/96 ja T-115/96: Séché *vs.* komisjon, punktid 147-149, ja 2. märtsi 2004. aasta otsus kohtuasjas T-14/03: Di Marzio *vs.* komisjon, punktid 99 ja 100).

- 51 Käesoleval juhul tuleb eeltoodud kaalutlustest lähtudes hinnata argumente, mis hageja ilmse hindamisvea ning hea halduse põhimõtte ja hoolitsemiskohustuse rikkumise kohta esitatud väidete põhjendamaks esitas.
- 52 Kaebuse rahuldamata jätmise otsusest tuleneb, et teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus ei saanud hageja lepingu pikendamise taotlust rahuldada, „arvestades eelarvevõimalusi, teenistuse huve ning [hageja] teeneid ja oskusi”. Otsuses selgitatakse, et hageja ametikoht „paigutatakse ümber juurdlustega seotud valdkonda”, ametikoha ümberpaigutamine on üks OLAF-i ümberkorraldusmeetmetest, mis võetakse muu hulgas kontrollikoja ja OLAF-i järelevalvekomitee soovitude kohaselt „keskenduda” OLAF-i tegevustes „juurdlustegevusele” – tema „põhitööle”, ning „sellist tulenevalt paigutatakse kaebuse esitaja eelarveline ametikoht ümber juurdlustegevuse alla, kui OLAF-i strateegiliste suuniste kohaselt on ametikoha uue kirjelduse jaoks vajalikud nõuded välja töötatud”.
- 53 Esiteks on selge, et „eelarvevõimalused”, millele kaebuse rahuldamata jätmise otsuses viidatakse, ei saa ilma täiendava selgituseta hagejaga uue lepingu sõlmimist takistada, kuivõrd otsusest endast tuleneb, et hageja ametikoht „paigutatakse ümber” juurdlusülesannete täitmisega seotud ametikoha alla. Nagu komisjoni poolt kohtuistungil antud selgitustest tuleneb, muudeti tegelikult ametikoht, millel hageja töötas, ametikohaks „policy officer”, kus tegeldakse konkreetselt pettuste ennetamisega, ning praegu töötab sellel ametikohal muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punktis a sätestatud ajutine teenistuja, mis vastab täpselt eelarvelisele ametikohale, millel hageja töötas.
- 54 On tõsi, et hageja palus 12. aprilli 2010. aasta taotluses selle sõnastuse kohaselt üksnes „oma lepingu pikendamist”. Hoolitsemiskohustuse alusel peab aga teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus käsitlema laiemalt taotlust, milles hageja palus sisuliselt oma töösuhte jätkamist OLAF-is, ning eeskätt kontrollima, kas on olemas veel mõni muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punktis a sätestatud ajutise teenistuja ametikoht, kus hageja lepingut oleks saanud teenistuse huvides nõuetekohaselt pikendada (eespool viidatud kohtuotsus Schuerings *vs.* Euroopa Koolitusfond, punktid 58 ja 60, ning kohtuotsus Vandeuren *vs.* Euroopa Koolitusfond, punktid 59 ja 60). Komisjon ei eitanud, et sellised ametikohad olid olemas, kuid väitis kohtuistungil, et teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus seda asjaolu ei kontrollinud, sest ta arvas, et ta ei ole kohustatud seda tegema.
- 55 Teiseks ei ole komisjon Avaliku Teenistuse Kohtule selgitanud, mil määral võttis teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus kaebuse rahuldamata jätmise otsuses mainitud hageja „teeneid ja oskusi” lepingu pikendamise taotluse tagasilükkamisel tegelikult arvesse, kui pidada eelkõige silmas hageja viimastes hindamisaruannetes tema vahetu ülemuse antud kiitvaid hinnanguid, millele hageja osutas nii oma menetlusdokumentides kui ka kohtuistungil. Liiatigi ei ole komisjon hageja teeneid ja oskusi vaidlustanud. Ta väitis seevastu kohtuistungil, et ehkki hageja teened ja oskused ei saanud iseenesest olla töösuhte lõppemise põhjuseks, ei olnud need siiski piisavaks põhjuseks lepingut pikendada või hagejaga uut lepingut sõlmida. Sellist üldsõnalist väidet, mille kohta ei esitatud isegi kohtuistungil ühtegi täpsustust ega selgitust, mis puutub vähemalt hageja kutsequalifikatsiooni seoses juurdlustegevusega, mida OLAF prioriteetseks peab, ei saa Avaliku Teenistuse Kohus võtta arvesse piisavalt tõsise põhjusena, et hageja teenete ja oskuste vaatevinklist õigustada otsust tema lepingu pikendamata jätta. Neil asjaoludel tuleb kaebuse rahuldamata jätmise otsuses sisalduvat viidet hageja teenetele ja oskustele pidada fraasiks, mis ei ole vaidlustatud otsuse põhjendatuse hindamisel tegelikult asjakohane.

- 56 Kolmandaks viitas komisjon teenistuse huvidele. Kaebuse rahuldamata jätmise otsuses mainitakse sellega seoses ametikohtade ümberpaigutamist OLAF-i põhitöö hulka kuuluva juurdlustegevuse alla.
- 57 Sellega seoses tuleb hageja hindamisaruandeid ja kutsekvalifikatsiooni arvestades tõdeda, et hagejal on pettusevastase võitluse valdkonnas pikk kogemus ning tema vahetu ülemus hindas nõuetekohaselt tema teeneid ametikohal „legal officer”, kus ta viimasena OLAF-is töötas, just tema erialastest oskustest ja teadmistest tulenevalt. Komisjon väidab selle kohta ilma ühtegi täiendavat selgitust esitamata, et hageja ei ole oleks kvalifitseerunud uuele ametikohale „policy officer”, mille alla tema endine ametikoht viidi, kuigi uue ametikoha kirjeldus ei ole tema endisest ametikohast kardinaalselt erinev.
- 58 Toimikust ei ole tõepoolest võimalik tuvastada, et teenistuse huvid oleksid konkreetselt nõudnud, et üksnes hageja tuleb uuele ametikohale „policy officer” nimetada, või et hageja ja OLAF-i vahelise töösuhte jätkamisest keeldumine oleks iseenesest teenistuse huvidega vastuolus, kuna administratsioonil võib olla vajadus teenistuse huvides ja personalipoliitika raames lõpetada koostöö ka väärtuslike teenistujatega, kui ta oma tegevuse ümber korraldab.
- 59 Samas tuleneb toimikust ja komisjoni antud selgitustest kohtuistungil, et administratsioon soovis teenistujate lepingute pikendamise poliitika raames ennekõike püüelda oma töötajate teadmiste „värskendamise” poole, mis võimaldas tal vältida lepingu pikendamist või töösuhte jätkamist, mis võib lõpuks viia tähtajatu lepingu sõlmimiseni. Sellise kavatsuse tõttu ei olnud administratsioonil käesolevas asjas võimalik otsida konkreetset võimalust säilitada hagejaga töösuhe mõnel muul ajutise teenistuja ametikohal OLAF-is.
- 60 Kuigi Avaliku Teenistuse Kohtu pädevuses ei ole kontrollida institutsiooni valitud personalipoliitikat, mida ta kavatseb talle antud ülesannete paremaks täitmiseks ellu viia, võib kohus juhul, kui ta vaatab läbi ajutise teenistuja lepingu pikendamata jätmise tühistamisnõuet, nagu käesolevas asjas, kontrollida, kas administratsiooni esitatud põhjendused võivad seada kahtluse alla personalieeskirjades seadusandja poolt kehtestatud kriteeriumid ja põhitingimused, mille eesmärk on muu hulgas tagada lepingulistele töötajatele võimalus saada sõltuvalt asjaoludest lõpuks teatud määral püsiv töösuhe. Just nii tuleb tõlgendada muude teenistujate teenistustingimuste artikli 8 esimest lõiku, mis näeb ette, et muude teenistuja teenistustingimuste artikli 2 punktis a sätestatud ajutise teenistuja lepingut võib pikendada ainult üks kord ja seejärel pikendatakse lepingut tähtajatult, mida võib konkreetselt pidada üheks ennetusmeetmeks ebakindlate töösuhete vastu võitlemiseks (vt selle kohta Euroopa Kohtu 8. märtsi 2012. aasta otsus kohtuasjas C-251/11: Huet, punkt 37). Sellist tõlgendust kinnitab hoolitsemiskohustus, millest on tuletatud, et pädeva asutuse ülesanne on välja selgitada, kas on olemas ametikoht, kuhu ajutise teenistuja saab teenistuse huvides ja antud juhtumi prioriteete arvestades tulemuslikult tööle võtta või kus temaga saab töösuhet jätkata.
- 61 Eeltoodust tuleneb, et teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus rikkus hageja ajutise teenistuja lepingu pikendamise taotluse puhul talle antud ulatusliku kaalutusõiguse teostamisel oma hoolitsemiskohustust ja muude teenistujate teenistustingimuste artiklit 8, kui ta viitas abstraktselt „eelarvevõimalustele” ja „hageja teenetele ja oskustele”, jättes hageja konkreetse olukorra ja hageja poolt institutsiooni heaks täidetavate teenistusülesannete eraldi hindamise raames välja selgitamata, kas tema poolt järgitavad teenistuse huvid saab sobitada hagejale uute ülesannete ja kohustuste määramisega ja seega võimalusega tema lepingut pikendada või sõlmida uus ajutise teenistuja leping. Nõnda toimides piiras teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus üldiselt ja impersonaalselt muude teenistujate teenistustingimuste artikli 8 esimeses lõigus antud võimalusi pikendada teenistustingimuste artikli 2 punktis a sätestatud ajutise teenistuja lepingut, et tagada asjaomastele lepingulistele töötajale teatud määral püsiv töösuhe.
- 62 Järelikult tuleb vaidlustatud otsus sel põhjusel tühistada. Lisaks, pidades silmas asjaolu, et komisjon ei võtnud arvesse kõiki kõnealuse asja olulisi asjaolusid, ei ole võimalik lahendada küsimust, kas ta tegi neid asjaolusid kaaludes ilmse hindamisvea.

Hageja tööle ennistamiseks ja komisjonilt varalise kahju väljamõistmiseks esitatud nõuded

- 63 Hageja palub teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse otsuse, millega tema ajutise teenistuja leping pikendamata jäeti, tühistamise tagajärjel ennistada ta ametikohale, kus ta OLAF-is töötas, või juhul, kui tema ennistamise taotlus rahuldamata jäetakse, maksta talle OLAF-i ajutise teenistujana varem saadud tasu ja praegu saadava tasu vahe nelja aasta jooksul või isegi kauem juhul, kui tema lepingut oleks kolmandal korral tähtajatult pikendatud.
- 64 Hageja OLAF-isse tööle ennistamiseks esitatud taotluse puhul tuleb meenutada, et akti kohtulikult tühistamise tagajärjel kõrvaldatakse see akt tagasiulatuvalt õiguskorrast ning kui tühistatud akt on juba täidetud, nõuab selle tagajärgede tühistamine sama õigusliku olukorra taastamist, milles hageja oli enne akti vastuvõtmist (Avaliku Teenistuse Kohtu 26. oktoobri 2006. aasta otsus kohtuasjas F-1/05: Landgren vs. Euroopa Koolitusfond, punkt 92, ja 26. mai 2011. aasta otsus kohtuasjas F-83/09: Kalmár vs. Europol, punkt 88, mille peale on esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Liidu Üldkohtule, kohtuasi T-455/11 P). Lisaks peab vastavalt ELTL artiklile 266 institutsioon, kelle õigusakt on tunnistatud tühiseks, „võtma talle suunatud kohtuotsuse täitmiseks vajaliku meetmed”.
- 65 Siinjuures tuleb veel rõhutada, et vaidlustatud otsus tühistati põhjusel, et teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus ei hinnanud eelkõige talle pandud hoolitsemiskohustuse alusel asjaolusid täielikult ja üksikasjalikult, võttes arvesse teenistuse huve ning hageja teeneid ja oskusi.
- 66 Sellega seoses ei saa igal juhul välistada, et teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus leiab pärast toimiku täielikku ja üksikasjalikku uuesti läbivaatamist ja käesoleva kohtuotsuse põhjendusi arvesse võttes, et tal on taas kord õigus teha otsus jätta hageja ajutise teenistuja leping pikendamata.
- 67 Järelikult ei saa Avaliku Teenistuse Kohus mõista komisjonilt välja hageja töötasu alates kuupäevast, mil teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus otsustas alusetult hageja lepingut mitte pikendada. Seega ei saa hageja sellekohaseid nõudeid rahuldada.

Komisjonilt mittevaralise kahju väljamõistmiseks esitatud nõuded

- 68 Hageja palub sisuliselt hüvitada mittevaraline kahju, mis tekitati talle teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse õigusvastase tegevusega, mida hageja oma tühistamisnõuetes viimasele ette heidab, kui ka sellega, et teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutus käsitles hageja juhtumit hooletult või koguni puudulikult. Ta hindab mittevaralise kahju suuruseks esialgu 5 000 eurot.
- 69 Tuleb siiski tõdeda, et hagiavalduses ei ole kuidagi tõendatud, et väidetavat mittevaralist kahju ei oleks võimalik täielikult hüvitada sellega, et tühistatakse vaidlustatud otsus, mis oli mittevaralise kahju tekkimise põhjuseks.
- 70 Järelikult tuleb mittevaralise kahju hüvitamise nõue rahuldamata jätta.

Kohtukulud

- 71 Ilma et see piiraks kodukorra II jaotise 8. peatüki teiste sätete kohaldamist, on kohtuvaidluse kaotanud pool kodukorra artikli 87 lõike 1 alusel kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Sama artikli lõike 2 kohaselt võib Avaliku Teenistuse Kohus, kui õiglus seda nõuab, otsustada, et kaotaja pool kannab vaid osa kohtukuludest või et ta ei kanna neid üldse.

- 72 Käesolevas kohtuotsuses esitatud põhjendustest tuleneb, et rahuldatud on hageja peamised nõuded, st vaidlustatud otsuse tühistamine. Lisaks palus ta oma nõuetes sõnaselgelt, et kohtukulud mõistetakse välja komisjonilt. Kuna kodukorra artikli 87 lõike 2 sätete kohaldamine ei ole käesoleva vaidluse asjaoludel õigustatud, tuleb komisjoni kohtukulud jätta tema enda kanda ja mõista temalt välja hageja kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

AVALIKU TEENISTUSE KOHUS (kolmas koda)

otsustab:

1. **Tühistada Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) peadirektori kohusetäitja 12. augusti 2010. aasta otsus, millega jäeti L. Macchia taotlus ajutise teenistuja lepingu pikendamiseks rahuldamata.**
2. **Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**
3. **Jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja L. Macchia kohtukulud.**

Van Raepenbusch

Boruta

Perillo

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 13. juuni 2012 Luxembourgis.

Kohtusekretär
W. Hakenberg

President
S. Van Raepenbusch